

بسم الله الرحمن الرحيم

بزرهی امور

مذهبی در ایران

قبل از آنکه وارد مقصدویم خوب است درباره عنوان مقاله توضیحی

بدهیم :

مقصود از امور مذهبی مسائلی است که راگه مذهبی دارد و عنوان
مذهب ، بصورت عقیده ، عادت یا رفتار در بین مردم وجود دارد ؛ حالاخواه
واقعاً جزء دین باشد یا نه .

بلکه عاداتی باشد که تحت تأثیر شرائط خاصی بوجود آمده و باقی
مانده است و یا افکار و عقایدی باشد که بدنبال بدآندیشی‌های خاصی پیدا
شده ، واين بدآندیشی‌ها عامل تاریخی ؛ سیاسی ، اجتماعی
و یا فلسفی و یا تضاد و برخورد یک سلسله جریانات فکری است که
بروز کرده و رفته رفته ریشه دوانده و در اعماق افکار و اخلاق جامعه بصورت
یک فطرت و غریزه ثانوی باقی مانده است .

میگوئیم : در باره امور مذهبی بررسی شود ، مقصود از بررسی یک نوع تحقیق بروشهای علمی و آماری صحیح است ، ما معمولاً عادت کرده ایم که در باره امور اجتماعی حدس بزنیم و عملاً گرفتار یک نوع استدلالهای تمثیلی هستیم ، یعنی از دیدن موارد محدودی ، حکمی کلی میکنیم و خیلی زود طرح اصلاحی پیشنهاد مینماییم . مامعمولاً گرفتار قضاوت‌های شخصی هستیم که این قضاوت‌ها هم ریشه‌عامی صحیحی ندارد . مقصود از بررسی آنست که طریقی را بیماییم تا امور مذهبی را آنطور که هست ؛ درک کنیم . یعنی واقعاً درک کنیم که مذهب در این مملکت چه موقعیتی دارد ، چه عاداتی بهجه نسبتی بنام مذهب وجود دارد ، هردم در باره مذهب چه فکر میکنند ، فکر دینی آنها برایشان چه فلسفه‌ئی بوجود آورده ، آیا آنچه را که بنام یک فکر و عقیده مذهبی پذیرفته‌اند چیست ؟ هردم چه کارهایی بنام دین انجام میدهند ، چه پولهایی در چه راههایی خرج میکنند ، اینها را خوب تشخیص بدھیم و حساب کنیم .

خواهید گفت که چه فائده‌ای دارد ؟ باشد باید عرض کنم اگر این کار درست انجام شود و ماراستی پتوانیم با یک بررسی صحیح واقعیت امر را درک کنیم ، آنوقت زمینه برای بسیاری از خدمات مذهبی فراهم تر و کارها اصولیتر میشود ...

مامیل داریم دین در جامعه ما پیشرفت کند ، دینداران بیشتر

شوند ، احکام مذهبی اجرای شود ، هردم تربیت صحیح دینی شوند ؛ اسلام را آنطور که هست بشناسند ، باخرافات و افکار انحرافی ، و بدآندیشی‌ها مبارزه شود ، مفاسد اخلاقی و مظالم اجتماعی ریشه کن شوند ، دین برای مردم انگیزه ترقی ، سعادت ، حیات ، پیشرفت هستمرو هم‌جانبه ، استقلال

و آزادی، خیر و صلاح باشد، و خیلی چیزهای دیگر...
اما ماهنوز نیروهای خود را ارزیابی نکرده‌ایم، از بودجه مذهبی
خود خبر نداریم.

از امکانات واقعی مذهب بیخبریم، از نوع فکر مردم، عادات
و آداب و اخلاق مردم که بنام مذهب درین آنها رائج است ارزیابی و
حساب دقیقی نکرده‌ایم.

ما درست نمیدانیم که با چه نقاط مثبت و منفی و با چه تفکرات و
نیروهایی در جامعه مواجه هستیم، آنچه هست، چیست و در چه میزانی
است و از کجا سرچشمه گرفته‌تا درست و حساب کرده مشغول کارشویم...

اما اینکه گفتیم «امور مذهبی در ایران» نهاد آنجهت است که
مذهب در ایران، یا غیر ایران باید بصورت خاصی باشد و یا مرزهای
سیاسی، مرزهای فکری و دینی بوجود بیاورد و برادران مسلمان را از هم
 جدا کند، نه.

مقصود اینست، که چون بنای پیشنهاد یک بررسی و تحقیق است،
و این بررسی اول باید از یک نقطعه محدود تر شروع شود و کم کم بسایر
مناطق برسد. و انگهی ما نمیخواهیم اصل اسلام و دین را بررسی کنیم،
که بگوئیم اسلام برای ترک و فارس و عرب و عجم یکی است، نه! .
ما نمیخواهیم موقعیت مذهب را مطالعه و بررسی کنیم و مطمئناً چون
محیط ایران شرائط خاصی از نظر جغرافیائی، تاریخی، سوابق، حکومتها،
زبان، نژاد و آداب و عادات محلی و روحیه‌های خاص منطقه‌ئی وغیره دارد.
و این شرائط در رنگ دادن به مذهب تأثیر بسزائی داشته‌اند، که مطمئناً
این اوضاع و احوال در مناطق دیگر بصورتهای دیگری بوده و تأثیرات

دیگری کرده و رنگ خاصی بمنتهب در آنجاها داده است، بنابراین اگر بنا باشد قیافه مذهب را آنطوریکه درین جامعه وجود دارد بررسی کنیم مطمئناً باید بررسیهای خودرا بطور مستقل انجام دهیم و تیجه بررسی در هر منطقه‌ای بصورت خاصی درخواهد آمد، که نقاط اشتراك و امتياز هر دورا دارد.

اکنون باصل طرح میپردازیم: نظراین است که راهی پیشنهاد کنیم تابوسیله آن بتوانیم کلیه افکار و عقاید، عادات و رفتارهاییکه بنام مذهب وجود دارد، درک وقیافه دین را در جامعه خود بشناسیم، برای این منظور باید بررسیهای علمی معمول را که درباره امور اجتماعی در دنیا اجرا میشود، در نظر گرفت و از آنها استفاده کرد، مثلاً پرسشنامه‌های تهیه کرد و یا مصحابات حضوری انجام داد و عنوان نمونه مثابنچهزار نفر از طبقات مختلف: شهری؛ دهاتی؛ اهل مرکز؛ کارمند، کارگر، بازاری، مردم‌نادر؛ متوسط؛ اشرافی، واعظ، رو حانی؛ تحصیل کرده؛ بیسوان؛ پیرو جوان؛ زن و مرد، از مردم ساحل نشین، نقاط گرمسیر و معتدل از کرد و بلوج، بختیاری، ترکو فارس، عرب و ... بالاخره از طبقات مختلفیکه در همین مملکت وجود دارند، از هر طبقه براساس انتخاب تصادفی. مثلاً دویست نفر را در نظر گرفت و از آنها طی مصاحبه و یا بوسیله پرسشنامه‌ای خواهش کرد تا توضیح دهنده در ضمن یک‌هفته اعمالی را که عنوان مذهب انجام هیدهند چیست و بعد میشد تیجه این بررسی را بضمیمه بررسیهای دیگری که پیشنهاد میشود عنوان نمودار ناقصی از وضع عمومی رفتار مذهبی مردم این سرزمین مورد توجه قرار داد.

نتیجه این بررسی تابلو جالبی بود که همه چیز در آن پیدا میشد، مسائلی بود که جزء مسائل اساسی اسلام بود، و اموری بود که بکلی از آن بیگانه و بعضی مسخ شده و تحریف و تغییر یافته بود. شماره این تابلو آشنا همه چیز میدید :
 نماز - اذان - دخیل بستان - نذر - شمع روشن کردن - فال - استخاره -
 دعا نویسی - روضه خوانی - کمک بفقیر کردن - مسجد ساختن - کمک
 به تعمیر صحن و ضریح کردن - زیارت رفتن - پول نذری در ضریح انداختن -
 سوروسات هرده خوری راه انداختن - جشن گرفتن - تعزیه گردانی -
 عزا داری - ختم - لعن - دعا - سینه وزنجیر زدن - درس دینی خواندن -
 مسئله گفتن - منبر رفتن - خمس و سهم دادن - سفره دادن - افطاری دادن -
 دیدن علماء و سادات رفتن - دست بوسیدن - نبات تبرک کردن - و خیلی
 چیزهای دیگر که البته میتوان احتمال داد و در نتیجه آن بررسی بدست
 خواهد آمد، البته باید این اعمال را باهم سنجید و نسبت بین آنها را
 بدست آوردو حساب کرد که هر یک از این امور در چه سطحی قرار دارد...
نتیجه تحقیق فوق راجمع و تنظیم آکنیم و سپس از طریق دیگری

وارد شویم :

مثال از دو سه نفر از مراجع محترم خواهش کنیم که اجازه فرمایند
 تا مجموع استفتاء‌ای که ضمن یکمراه از آنان بعمل می‌آید بررسی شود،
 اگر این دو سه نفر آقایان از نواحی مختلف باشند بهتر است، و مثلاً اگر
 ضمن یکمراه برای سه مرجع بزرگ، سه هزار نامه رسیده، سؤالاتی را
 که مطرح شده جمع و تنظیم و طبقه بنده کنیم و مثلاً بهینیم چند استفتاء
 مربوط به طهارت، نماز، موقوفات، مسائل سفر، شک، معاملات، مسائل

اجتماعی؛ امر بمعروف و نهی از منکر، طرح شباهات و اشکالات وغیره میباشد تمام این سؤالات هم دسته‌بندی شود و مراتب و تعداد اشخاصیکه بپریک از این نوع مطالب یرداخته‌اند روشن گردد ،

و نیز ممکن است تعداد ملاقات کنندگان یک‌مرجع و منظور آنها را در یک‌ماه مورد بررسی قرار دهیم ، هنلا اگر ضمن یک‌ماه بطور متوسط ۳هزار نفر با یک‌مرجع بزرگ تماس گرفته‌اند ، چند نفر برای دست‌بوسی آمدند و چند نفر برای صرف تشرف بخدمت ،

وبالاخره چند نفر سؤال یا پیشنهادی را مشورتی داشتند و این سؤالات در چه زمینه‌هایی بوده است، چند نفر برای استخاره آمدند ، و چند نفر برای گرفتن اعانه‌ودر خواست کمک و چند نفر برای مسائل دیگر ، و این مطالب و مسائل در چه حدود و به چه نسبتی است .

وبدینتر تیب تا حدی زمینه فکری و روحی مردم هندی را بدست آورده‌ایم .

اجازه بدھید کمی بتحقیق خود ادامه دهیم و از همان جمیعیکه از طبقات مختلف انتخاب کرده‌ایم ؟ چند سؤال دیگر بکنیم ، البته باید سعی کرد طوری سؤالات ساده و جالب مطرح شود که بخوبی بتوان منظور خود را بتمام گروههای مورد تحقیق فهماند ، در این مرحله سؤالاتی از این نوع مطرح میکنیم که :

اگر کسی اموال شما را غصب کردو تعقیب او برایتان زحمت داشت آیا بهترصلاح میدانید که صبر کرده و اجر خود را از خدا بگیرید و یا تا نفس دارید میکوشید تا آنرا از حلقوم غاصب بدر آورید ؟
اگر بچه شما هریض شد و از دنیا رفت ، آیا خدا خواسته و باید

راضی بود و یا ممکن است خود شما هم در این زعینه تقصیر داشته اید و در مداوای او سعی کافی نکرده اید .

آیا اگر بیکار هستید تقدیر شما چنین بوده ، یا عواملی از قبیل سنتی و تبلی و عدم دور اندیشی خود و یا عوامل اجتماعی و اقتصادی عمومی و نبودن کار وغیره در آن مؤثر است ؟

آیا بهتر دوست میدارید که خداوند روزی شمارا از هم رثابتی بر ساند و شما احتیاج بکار و فعالیت نداشته باشید و بعبادت مشغول گردید ، یا دوست دارید کار مناسب و مفیدی برای خود و اجتماعاتان گیر آورید ؟
اگر گاهی عجله داشته باشید و نیال کار شخصی هیرو بدو ما لحظه کنید که خطری خانه وزند کی همسایه را تهدید میکند آیا حاضرید جاو ضرر همسایه را بگیرید و از کار شخصی چشم پوشید یا بالعکس کار غیر را بخدمامیسپارید و بکار خود پردازید .

حالا که حسین بن علی (ع) شهید شده و خاندان مقدسش آنهمه مصیبت دیده اند ، وظیفه های نسبت با آنحضرت چیست ؟ گریه کنیم ؟ زیارت رویم ؟ مبارزه با ظلم کنیم ؟ یا با آنحضرت اظهار علاقه کرده و دوستدار حضرت باشیم ؟ یا همه این کارها را انجام دهیم ؟ بچه نسبت ؟

آیا بهتر نیست که ما حتی الامکان خود را از اجتماع آلوده کنار بکشیم و دین خودمان را حفظ کنیم . یا باید حتماً وارد مقامات حساس اجتماعی شد و از موقعیتها بنفع دین و جامعه استفاده نمود ؟ و در اینصورت با آلود گیهای که ممکن است برای خود ما پیش آید چکنیم ؟

و در این زمینه میتوان سوالات جالبی تهیه کرد و بعد از مجموع جوابها و نسبت آنها درک و نظر مردم را نسبت بمسئل قضاؤقدر ، توکل ،

تلقیه، همکاری، مسئولیت وغیره روشی کرد و این قبیل روحیات از مهمترین مسائلی است که زمینه پژوهانه بسیاری از رفتارهای مذهبی مردم را تشکیل میدهد و در وضوح وجود و سرنوشت یک جامعه قائم بسزائی دارد.

البته هنوز هم این تحقیق ناقص است و باید از طرق دیگری هم وارد شد . . .

مثلا بررسی تعداد کتابهای مذهبی که ضمن سال منتشر میشود و میزان تیراژ و مصرف هر یک از آنها در سال در نظر گرفته شود، چند رساله، چند کتاب دعا، چقدر زیارت نامه، چند کتاب تاریخی و چه اندازه کتابهای روانی، اجتماعی، تحقیقی، اقتصادی و . . . در زمینه مسائل مذهبی . . . و بعد کتابهایی که بیشتر مصرف دارند خلاصه از ابواب آن نوع مطالبی که در آن مورد بحث قرار گرفته تنظیم میشود و شاهد خوبی از علاوه مذهبی و رغباتهای دینی آفان و نوع تفکراتشان در این زمینه بود.

اگر اجازه بدهیم یک کار دیگر هم بینکنیم و آن اینکه بطور تصادفی چند مجلس روپه و عذر و تبلیغ بزرگ و کوچک، دهگی و هفتگی انتخاب کرده و بدون آنکه کویند کان متوجه باشند، مجموع مطالب، مثلا پنجاه مجلس مختلف آنرا ضبط میکنیم و اگر اینکار را در دهات و شهرستانها هم انجام دهیم نتیجه بیشتری خواهیم گرفت، بعد مجموع این گفته‌ها را پیاده میکنیم، جمع و جور و تنظیم و دسته بندی میکنیم. خوب بود در این نوع کار خود بچند مجلس دعا و همچنین چند ساعت در یکی از اعتاب مقدسه، دعاها و شعارها و زیارت‌نا مدهای آن ضبط شده و تلخیص و طبقه بندی میشود و همچنین مطالبی که در مساجد بین نماز و بعد از آن

مطرح میشود ...

البته هنوز زود است که ، قبل از اجراء این تحقیق و تهیه آمار هر بوطه قضاوت کنیم و متأسفانه ماعادت به تحقیقات و مطالعات عینی نداریم ما به انحرافات اخلاقی و عملی و بدینیها و بی رغبیها ، تاخت و تاز زیاد میکنیم و زمین و زمان را مسئول و مؤاخذ میدانیم ولی هنوز بخود آن زحمت را نداده ایم که امور را آنچنانکه هست ، بهینیم و در باره آنها براستی تحقیق کنیم ، حداقل همین تحقیقات یکه حالا در بسیاری همایل در مورد امور و مسائل اجتماعی شایع و معمول شده ماهم انجام دهیم .

اصاف بدھید که هر یک از ما ولو خیلی باطبقات مختلف تماس داشته باشیم نمیتوانیم جامعه را درست درک کنیم ، هر چند هم تو سنده فردستی باشیم و یا گوینده تو اثائی ، بالاخره هر چه باشیم در یک شهر زندگی میکنیم و با یک سری مردم و یا لااقل جمعی محدود از چند طبقه تماس داریم ؟ در شرایط خاصی با آنها مواجهیم ، آنها باها ممکن است واقعیات را نگویند ،

رو در باستی داشته باشند و مداهنده کنند ، مطالعات فرهنگی
بالاخره چه میشد اگر روش کار مادر قضاوت‌های اجتماعی عوض میشد ، اول بررسی میکردیم و بهمه طبقات سرمیزدیم ، زندگی آنها را مطالعه مینمودیم ، چه فکر میکنند ؟ چه عمل میکنند ؟ و چه عاداتی و آدابی دارند .. ؟

ما هنوز آمار مساجدیکه در این مملکت داریم در دست نداریم ، تحقیق میکردیم که چند مسجدداریم ؟ چند تکیه ؟ و چند زیارتگاه ؟ چند سقاخانه ؟ چند قدمگاه و اثر قدم مبارک و شمشیر و نیزه ؟ در چند نقطه درخت نظر کرده وجود دارد ! ..

اگر آمار دیگری هم در دست بود، بد نبود، هدرسه‌های دینی چند عدد هستند، در سراسر مملکت چند عالم روحانی وجود دارد؟ عدد طلاب چقدر است؟ چند نفر و اعظم؟ مبلغ، روضه‌خوان، مداح داریم.

اگر ادبیات خودمان را هم بررسی می‌کردیم بد نبود، نوع اشعار یکه بعنوان مذهبی رائق است، دویتی‌ها، قصیده‌ها، ضرب المثل‌ها و بعد اشعار مصیبت، مدح‌ها، نوحه‌سرایی‌ها همه‌اینها جمع و نمونه کیری می‌شد، اینها هم نیز شاهد خوبی از افکار و احساسات مردم بود.

فکر می‌کنیم زحمت کار خیلی زیاد شود و الا یک پیشنهاد دیگر هم میدادیم و آن اینکه از جمعی مثلاً بهمان نحو که قبل از تصور شد، از مقالات روز مره آنها مقداری ضبط می‌شد.

و بعد آنچه رنگ مذهبی داشت استخراج می‌گردید: قسم‌ها – دعاها – اصطلاحات اذکار و ضرب المثل‌ها جمع می‌شد، اینها هم خیلی جالب بود، و میتوانستیم روحیه‌مذهبی و در کآن را از مذهب از خالل این کلمات بفهمیم.

مثل اینکه‌این سلسله بررسی‌های پیشنهادی هادی باله دارد. و میترسیم که سنگ بزرگ نشان نزدن باشد، الا اینکه هم‌ها میدانیم و هم‌شما، که حالاً‌ها باین قبیل کارها دست نمی‌زنیم، و هنوز موقع آن نرسیده که این مسائل را هم بحساب آوریم، شاید اغلب ما احساس احتیاجی با این تحقیقات نکنیم و حتی آنها را زاید پنداشیم.

اگر از اغلب سؤال‌کنیم که مردم در باره مذهب چه فکر می‌کنند و امور مذهبی چه وضعی دارد فوری مشغول قضاؤت می‌شیدیم اگر هنبری باشیم، سخنرانی غرائی در باره آن ایراد می‌کنیم.

اگر نویسنده باشیم فوری قلم را بدست گرفته و خیلی هم خوشحالیم که مطلب ما یهدار است و احتیاجی بمطالعه و مراجعه ندارد و باصطلاح سوزه غنی است.

اگر شاعر هم باشیم دادسخن میدهیم و تابلوئی در ظاهر از عقیده و فکر و عمل مذهبی مردم - ولی در واقع از تصورات شخصی خودمان - در خلال اشعار زیبا ترسیم میکنیم.

بنا بر این بنظر هیرسد در مقابل این پیشنهاد او لاکفته شود احتیاجی نیست، ما خوب میدانیم مردم در باره مذهب چه فکری میکنند و نقش مذهب درین آنها چیست؟ و اگر بیشتر صحبت کنیم، خواهند گفت، حوصله دارید! کی باینکارها خواهد پرداخت؟ و این مسائل چه تفعی خواهد داشت؟ تازه اگر خیلی زبر دست باشیم و بتوانیم اهمیت این تحقیقات را در شناخت موقعیت مذهب و آداب و رسومیکه بنام آن شایع است، اثبات کنیم، تازه خواهند گفت، با چه پول و بودجه‌ای؟ و با چه افراد و وسیله‌ئی، ما این کاربزرگ را انجام دهیم، این مسکنیست.

ابتدا خواهیم گفت: شما ایک کار کوچک را شروع کنید، همانقدر که در امکان است، رفاقت راه برای تحقیقات باز میشود، ما عادت بکارهای نو نداریم و لوحیلی مفید باشد، ما با روشن تحقیق علمی و عینی آشنائی نداریم ولذا دنباله بپانه میگردیم که یا این گونه پیشنهادها را تحریر کنیم و یا اصلاً آنرا محال و ممتنع شماریم..

در هر حال ممکن است ولو برای امتحان باشد یک قسمت از این پیشنهادات را عمل میکنیم تا بررسیم به بقیه، اگر باز هم بگوئید بودجه نداریم و افراد و سیله در اختیار نیست، در جواب مسائل دیگری را

مطرح خواهیم کرد . خواهیم گفت : شما بقدر کافی فرد برای همه کاردارید همان آمار مربوط بطالابور و حائیون و واعاظ .. اگر در دست بود میدانستیم چندهزار فرد در این مملکت برای تبلیغات و خدمات مذهبی وجود دارد ، البته در درجات مختلف بعضی لایق و شایسته و کروهی نالایق .. گمان میکنیم این آمار از صد هزار نفر هم تجاوز کند ، درین آنها همه گونه استعدادهایی هی بینند . آنها برای امور مختلف استعداد دارند ولی باید هر دسته‌ئی را برای منظوری آهاده کنند .

اما بودجه : همین آقایان بالاخره بنحوی زندگی میکنند و کم یا زیاد ، خوب یا بد زندگی آنها تأمین میشود .

از چه راهی ؟ - از راههای مختلف بعنوان مذهب .. بالاخره مجموع این پول رقم بزرگی است که بهرنحوی هست در هیا ید ، و با هر وضعیتی که هست خرج میشود ، پس اینهم بودجه ...

منتھی چه کنیم که سرونه کار معلوم نیست و خیلی از چیزها آشفته است ، تمرکز نیست حساب نیست ، ارزشیابی صحیح و توازن در صرف بودجه و ارزش خدمات وجود ندارد علوم انسانی

بگذارید وارد مسئله بودجه نشویم والا باز بفکر پیشنهاد مهمی میافیم . تا بررسی و تحقیق وسیعی که درنتیجه آن آمار دقیق بودجه ایکه بعنایین مذهبی ضمن سال فراهم میشود تهیه گردد .

البته این رشته سردراز دارد ، بگذارید در فرصت مناسبی این بحث را جدا گانه مطرح کنیم .

در هر حال ، هم فرد داریم و هم بودجه و هم وسیله ، ولی بصورت مواد خام ، تریست نشده و پراکنده ... خیلی کارها میشود کرد ، اما ضرورت بعضی

مسائل باید درکشود تا بدنبال آن برویم .

برگردیم باصل مطلب : اگر مذهب رادر مملکت خودمان با بررسیهای دقیق درک کردیم و تفسیری را که مردم از آن دارند شناختیم و مجموع آنرا خیلی بیطری فانه و منصفانه در یک کتاب خلاصه کردیم ، آنگاه موقع نامگذاری میرسد ، شاید بعضی میل داشته باشد که این مجموعه را بنام مذهب اسلام بنامیم ، همانطور که این رفتارها و افکار بنام اسلام معروف شده و با اسم دین تلقی میشود ، ولی ما خواهش میکنیم که نام آنرا «مذهب ایرانیان» در قرن حاضر بگذاریم .

اکنون احتیاج بکتاب دیگری داریم که اسلام را بی پرایه و آنطور که متن و واقعیت آنست نشان دهد و آزاد از هر گونه شائبه و بدآندیشیها و عادات و آداب محلی و موسمی و تفکرات شخصی باشد (که اینهم خود کار مشکل است و در خور یک سری بحث جداگانه و مستقل) . اگر اینطور کتابی داشتیم ، بعد با آنچه را که از مذهب جامعه ایرانی کشف کردیم مقایسه میکنیم و بهینیم چه نسبت و رابطه‌ای بین آن دو موجود است ؟ اشکال کار در کجاست ؟ چقدر با حقیقت اسلام فاصله داریم ؟ درباره مذهب کج فکر میکنیم ؟ چه بد اندیشی‌هایی داریم ، چه عاداتی را که بنام مذهب قالب کرده‌ایم ؟ ، چه خرافاتی را بحساب دین معتقدیم و عمل میکنیم ...

و اکنون هم روی همین کجر و بیها و کج فکر و بیها و فلسفه‌های غلط و عادات و خرافات ، چه پولها خرج میکنیم و چه تبلیغات میکنیم ، هنوز هم مقدار زیادی از بودجه‌های مذهبی خرج ترویج همین انحرافات میشود ، نیروهای زیادی در همین راهها بهدر میروند .

مطالعه درباره عوامل فساد و بیدینی و تعداد بیدینان و نیروی آنان

و بالاخره هرچه که در کنار مذهب با آن مبارزه میکند آن خود داستانی است و حساب دیگری میخواهد.

اما قبل توجه باین مطلب لازم است که بنام مذهب در گوش و کنار چه میگذرد؟ و چه نیروهایی مصرف میشود، چه بودجه‌هایی خرج میشود، چه مسائلی بحساب دین گذارده میشود؟ در مجالس چه خبر است؟ در مدارس و در مساجد چطور؟ این مطاب بخوبی بررسی شود تا بهینیم کدام قسمتش صحیح است و اشکالاتش در کجاست؟ این امور را بشناسیم تا بهینیم وسائل تحزیبی داخلی اگر بیشتر از موجبات تحزیبی بیرونی نباشد، کمتر نیست، و ضرر اینها خیلی زیاد است و اثرش عمیقتر. عیب بزر گک آنست که بنام دین عمل میشود و بحساب آن گذارده میشود...! اینها را خوب بشناسیم، اقلاب در آشناشوند، یعنی فنی و دقیق، در درا بشناسیم. تا مقدمه‌ای برای درمان اصولی باشد، شاید فرصت درمان هم برسد...

پایان

ژوپینگ کاوه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی